

γαριτοφόρον, Ρόδιον Λόκιον και Μόνωιν. — το Λευκόν Κρίνον την Νεράϊδαν των Σπετσών, Απόγονον τῶν Νέστορος, Λοβίαν, Κερτρί και Κρόσταλον. — ἡ Χιακὴ Βραδύα μετὰ τὴν Μικροῦλαν Πατριανὴν καὶ Γυμνάσιον τῆς Λίου. — ἡ Χαριτωμένη Μουρίσα μετὰ τὴν Χλόην τῶν Κηφισοῦν. Ἀλλοπροσάλλον Χιωτοπούλαν. Κουσιμόδον καὶ Μαργαριτοφόρον. — ὁ Νέμος μετὰ τὴν Ναυτοπούλαν τῆς Ἀνδρον, Πειραικὴν Ἀδραν, Σοφὸν Πιττακόν, Φάσμα τῆς Νυκτός καὶ Χλόην τῶν Κηφισοῦν. — ὁ Χιακὸς Κρίνος μετὰ τὴν Χιακὴν Μαργαρίταν, Χιακὴν Βραδύαν, Φθινοπορινήν Νύκτα, Χιωτοπούλαν καὶ Μαργαριτοφόρον. — ἡ Χιακὴ Πανσέληνος μετὰ τὴν Χιακὴν Μαργαρίταν, Μαργαρίταν τῆς Ἀκροπόλεως καὶ Νυκτοκόρακα. — ὁ Νυκτοκόραξ μετὰ τὸν Λοβίαν, Κερτρί, Χιωτικὴν Βραδύαν, Νεράϊδαν τῶν Σπετσῶν καὶ Χιακὴν Πανσέληνον. — ἡ Ἀνυπόμονη Καρδιά μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ψυχὴν, Φερωτὴν Βαροπούλαν, Χρυσόπτερον Ἀλκυόνα καὶ Σιωπηλὴν Νύκτα. — ἡ Ἀθά Καρδιά μετὰ τὴν Ὀρειπόδον Ψυχὴν, Ἀμαρύλλίδα, Ἄγγελον Ἀγερνιόν, Σοφὸν Πιττακόν καὶ Ζωρὰν Φλόγα. — ὁ Θεσσαλικὸς Τάκινθος μετὰ τὴν Ὀμίχλην, Ἀταβύριον Ρόδον καὶ Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης. — ἡ Μικρὰ Ἀκανθούλις μετὰ τὸ Ἄνθος τῆς Κερκύρας, Λιγαίαν Πέλαγον καὶ Κύμα τῶν Δουράδεως.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς: **Φαίδιμην** (βαθίως θὰ λάβῃς μέρος εἰς τὸ Λαχεῖον· δὲν θὰ σε τιμωρῶσιν οὐδὲν ἀργῆσαι· εἴσον· νὰ μου γράψῃς.) **Λευκὴν τῆς Καστίλλης** (σ' ἐνεγράφα εἰς τὴν Β' Σειρὰν τῶν «Διηγημάτων» Βενετοπούλου· χαίρω πολὺ πού ἐγίνε καλὰ ὁ μπαμπᾶς· θὰ μείνετε εἰς τὴν ἐχοχὴν ὡς τὸ καλοκαίρι: ἡ Κύκνειος Ἄσπρη (ἀπὸ τὰ Παιδικὰ Πνεύματα πού μου ἔστειλες, τὰ τρία ἦσαν πολὺ καλὰ· διὰ ὅμως μου ἐφάνησαν πρωτότυπα, καὶ σ' ἐπικινῶ δι' αὐτὸ διότι ὀλίγοι καὶ ἐκλεκτοὶ εἶνε ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι δὲν ἀντιγράφουν.) **Κλάδον Μυρσίνης** (ἐννοεῖ τὸν Διαγωνισμὸν πρὸς σύμβασιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων; τότε περιμένε καὶ θὰ ἴδῃς τοὺς ὅρους, ὅταν θὰ προκηρυχθῇ.) **Ἀδραν τῆς Κερκύρας** (χαίρω πού ἐγίνε καλὰ, καὶ σ' εὐχαριστῶ δι' ὅλα, προπάντων διὰ τὸ πολυτιμὸν φυλακτὸν πού ἔστειλες τῆς δρακούλας.) **Νυκτολούλουδον** (πόσα ταξείδια! καλὴ, σὺ εἶσαι τὸ ἀεικίνητον ἢ πληροφορία σου περὶ τῆς ἀρ' οὐ θὰ στείλῃς τετράδιον.) **Ἰδανικὴν Γλυκίστην** ([E] διὰ τὴν καλλιγραφικὴν ἐπιστολήν· ἐπρόδουσι λοιπὸν ὁ μεγάλος μαθητὴς σου, μετὰ δὲ μου διδασκάλισσα; αἱ πληροφορίες σου πάρα πολὺ ἰδιωτικαί, καὶ δι' αὐτὸ βλέπετε τὰς ἐσυντόμους.) **Μαύρον Ἰαπότην Σιωπηλὴν Νύκτα** (ἔστειλα ὅ,τι ἐξήγησε· σοὺ εὐχομαι ἐκ ψυχῆς νὰ ἐλθῇς, ἀλλὰ νομίζω ὅτι δὲν ἐξαρτάται μόνον ἀπὸ τὴν εὐχὴν μου... ὁ μπαμπᾶς τί λέγει; ὡραία ὅσα γράφεις περὶ Ἰωρῆ Μαργαρίτου.) **Ἀκρίταν** (τὸ Παιδικὸν Πνεῦμα ἐδημοσιεύθη καὶ ἄλλοτε· ἂν θέλῃς στείλῃ μου τὴν μετάφρασίν σου· θὰ τὴν διαβάσω μετὰ πολλὴν μου εὐχαριστίαν.) **Κωστάριον Ζαυθοπούλου** (σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς καλὰς διαθέσεις καὶ τὰς ἐνεργείας· μὴ ἀμφιβάλλῃς ὅτι ὁ σπῆρος πού ρίπτεις θὰ φυτρώσῃ καὶ ὅτι δὲν ἐπέτυχες σήμερον, θὰ το ἐπιτύχῃς αὔριον.) **Νέον Ναυτην Ζιζάνιον Γυμνασίου Παμφυλίου Κόλλιον** (σ' εὐχαριστοῦμαι, καθὼς καὶ τὴν καλὴν σου μητέρα, διὰ τὰς εὐχὰς· αἱ προτάσεις σου θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸ προσεχές.) **Ὀμίχλην** (ἡ λύσις ὀρθή.) **Μελιχόαν Ἀκρίταν** (νὰ διαβάσῃς τὸ Ζ' Κεφάλαιον τοῦ Ὀδηγοῦ, καὶ ἐκεῖ θὰ τὰ ἴδῃς διὰ.) **Ἀναιδιάνην Βραδύαν Χρυσὸν Ψαράκι** **Μαύρην Προσωπιδόφρον** (ὅχι ἀραῦρος· δὲν ὑπάρχει· πασιγνώστον τὸ Παιδικὸν Πνεῦμά σου.) **Ἀφρικανικὸν Ἥλιον** (εἶδες τί ἀπέγινεν ὁ καίμενος ὁ Πορτογάλος;...) **Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης** (μού το εἶχε γράψῃ ἡ Ἐσπερινούλα ὅτι τὴν μετάφρασίν τὴν εἶχε κάμῃ ὁ ἀδελφός τῆς· τὸν κ. Φαίδωνα εἰμπορεῖ

νὰ τον χαίρεται, πρῶτη, ὅταν δὲν σε διακρίνῃ.) **Κατίαν Παντελέκη** (τὴν νῆαν μου φίλην, τῆς ὁποίας περιμένω τὸ ψευδώνυμον καὶ ὠραίας ἐπιστολάς.) **Μαμαργὸ Πορτίκι** (εἶνε, βλέπεις, καὶ ἀνόητοι ἄνθρωποι εἰς τὸν κόσμον· ἀλλὰ μὴ τοὺς ἀκούεις!) **Ἡρώϊδα τῶν Ζαλόγγου** (πολὺ με συνεκίνησεν ἡ ἐπιστολή σου· τώρα σε παρακαλῶ νὰ μου γράψῃς συχνά, χωρὶς κανένα διαταγμὸν.) **Ἄγγελον τῆς Ἐδευχίας** (δὲν ἐνθυμούμαι ἂν ἐληφθῇ, οὐτε εἶνε εὐκόλον νὰ ἐρευνήσω εἰς τόσον πλῆθος· ἂν ὅμως δὲν ἐλήφθῃ, τώρα πλέον εἶνε ἀργά.) **Τυδέα** κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 22 Μαρτίου ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

Ἐξεδόθησαν:
ΑΡΙΣΤΟΤ. Π. ΚΟΥΡΤΙΔΟΥ
(Αἰμιλίου Εἰμαρμένου)
ΠΑΙΔΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ
Κομψότατον βιβλίον περιέχον δώδεκα χαριτωμένα διηγήματα, καλλιτεχνικῶς καὶ ἀφθονῶς εἰκονογραφημένα ὑπὸ τῆς ἑλληνίδος ζωγράφου Θελαίας Φλωρᾶ.
ΑΠΑΡΑΤΗΤΟΝ ΣΤΟΛΙΣΜΑ
ΠΑΣΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Οἱ ἐμβαδόντες εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς «Διαπλάσεως» δραχμὰς 2,50 ἐκ τοῦ Ἐσωτερικοῦ καὶ φρ. χρ. 2,50 ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ λαμβάνουν τὰ «Παιδικὰ Διηγήματα» ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελέων.
Ἐκδότης: **Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ**, Ἀθήναι.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Αἱ λύσεις δεκαὶ μέχρι τῆς 18 Μαΐου
Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίδω νὰ γράψωσιν τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι, πολεῖται ἐν τῷ Γραφεῖον μὲς εἰς φακέλλους, ὃν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1
128. Λεξιγράφος.
Ἀρχαίαν βασιλοπούλα καθεὶς θὰ φανερῶσιν; ἂν πρόθεσιν μετὰ μέλος τι τοῦ σώματος ἐνώση.
Ἐστὴν ἐπὶ τῆς Πατριανίης.
129. Συλλαβογράφος.
Ὅσπον σύνθεσις δηλῶν, Σχηματίζομαι δὲ πῶς; Ὁ ἀπόρησις ἂν σου πῶ: Ἀπὸ γράμμα καὶ ἀπὸ φῶς!
Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Παιδικοῦ.
130. Τρίγωνον.
Νάντικατασταθῶν οἱ ἀστερισκοὶ διὰ γραμμάτων οὕτως, ὥστε νὰ ἀναγινώσκονται: Εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ ἐπάνω τριγώνου μεγαλῶνησι, ἀριστερὰ πρόσωπον τῆς Ἁγίας

Γραφῆς καὶ δεξιᾶ νῆσος τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ κάτω τριγώνου ἀρχαία ῥωμαϊκὴ πόλις, ἀριστερὰ θαλασσίον καὶ δεξιᾶ μικρὸν τετράποδον.
Ἐστὴν ἐπὶ τὸ Ἑλληνικὸ Ἄλφα.
131. Μεταγραμματισμός.
Ὅ,τι εἶμαι μετὰ τῷ ὅ,θι γενῆς μετὰ τὸν καιρὸν. Ἄντ' αὐτοῦ, ἂν βάλῃς λά, Ἐνας τύραννος γελά.
Ἐστὴν ἐπὶ τῆς Σπαρτιατικῆς Χελωνίδος.

132. Ἀναγραμματισμός.
Εἶμαι πόλις τῆς Ἑλλάδος, ἂν ὡς ἔχω με ἀρτίαν. Καὶ φυτὸν μέρος θὰ γίνωμαι με ἀναγραμματισμῶν.
Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Ἀνεμοῦ τοῦ Βασιλέως.
133. Κρυπτογραφικόν.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 = Ἀρχαίος βασιλοπούλας.
2 7 8 9 = Φυσικὸν φαινόμενον.
3 6 5 6 = Ζῶον.
4 3 8 9 = Μέρος νοσώδης.
5 6 7 3 = Ἄγων ἐνοπλος.
6 3 5 6 = Γυμνασία.
7 8 3 2 = Ἰγρὸν τοῦ σώματος.
8 3 5 8 9 = Σκεῦος.
9 6 5 8 9 = Νῆσος.
Ἐστὴν ἐπὶ τῆς Ἀνδρίας Κοκκίνης.

134. Μαγικὴ Εἰκὼν ἄνευ εἰκόνος.
Ὁ Ραφαὴλ ἔρχεται ἀπὸ τὸ Σχολεῖον, καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὴν μητέρα του μίαν δεκάραν διὰ νὰ γοράσῃ κάτι τι. «Μὰ δὲν μου λές, παιδί μου, τί εἶνε αὐτὸ τὸ κάτι πού θὰ γοράσῃς;...» Ὁ Ραφαὴλ, εἰσιγα, «Ραφαὴλ, ἂν δὲν μου εἰπῆς τί θὰ γοράσῃς, δὲν σου δίδω τίποτε!» Τότε ἐκεῖνος εἶπε ψεῦμα βεὶ θὰ γοράσῃ τετράδιον, καὶ ἡ μητέρα το ἐπίστευσε: εἰς ὅμως πού δὲν το πιστεύετε, δὲν θὰ μου εἰπῆς τί ἔπλε νὰ γοράσῃς;
Ἐστὴν ἐπὶ τῆς Ἡρώϊδος τῶν Ζαλόγγου.
135. Μαγικὸν Φωνήεν.
Τῆ βοήθεια ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ φωνήεντος, ὅσας φορές θέλετε ἐπαναλαμβάνομένου, σχηματίσατε πέντε λέξεις ἐκ τῶν κάτωθι συμφωνῶν, ἂν ἡ σειρὰ δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς ἐκάστην λέξιν:
ἐπ-σθορκρ-μς-λλ-τκ
Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Μικροῦ Ναυτοῦ.
136. Φωνηεντόλιπον.
κρν-φλς-★-κρς-ς-χρσν-τ-κρ
Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Λευκοῦ Ὑακίνθου.
137. Γρίφος.
Η Τ Η
Η Τ Η
Ἐστὴν ἐπὶ τῆς Κωνσ. Λη. Ἡλιάδου.

ΛΥΣΕΙΣ
τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ ἑλλοῦ δ.
58. Γυμνάσιον (γῆ, μῦθ, Σιών.) — **59.** Ὁρᾶς-Θάσος. — **37.** Ἰέτις-Θέμις. — **58.** Ἄνθος-Θάσος. — **39-41.** 1 Ἡ Κρήσσα (Κρήσα). 2. τὸ μέτωπον (μετὰ τόπον). 3. ἡ Ἥως (ἴος.)
42. Μ **43.** ΟΙ-ΔΙ-ΠΟΥΣ
Π Α Ν ΔΙ-ΔΩ
Π Ο Θ Ο Σ ΠΟΥΣ
Μ Α Θ Η Τ Η Σ **44.** Οὐδεὶς πρὸ τοῦ μαθεῖν ἠπίστατο.
Ν Ο Τ Ο Σ **45.** ΘΗΒΑΙ, ΕΡΑΤΩ, ΜΙΤΡΑ, ΙΑΙΟΝ (ΘΕ-ΜΙ, ἩΡΙΑΔΑΝΟΣ, ΒΑΤΙ-κανόν, ἌΤΡΟπος, ΙΩΑΝνης.) — **46.** Ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον. — **47.** Ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ οἱ ὀλιγώτεροι τῶν 10 πληθύνονται ὡς 10 λέξεις.]
Α νταλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια πασῶν τῶν χωρῶν. — Clearque N. Cambanellos, Varna (Bulgarie) (B-25)
Emanuel G. Lydis, Minet-el-Gamh (Egypte) ἀνταλλάσσει εἰκονογραφημένα ταχυδρ. δελτάρια μετ' ὄλων τῶν χωρῶν. (B-26)
[Τέλος.]

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ
Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐχοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7. — Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' ἐκδοτὰς ἀρχόνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέα δι' ἕν ἔτος.
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι: λεπ. 15. — Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαντεῖα

Περίοδος Β' — Τόμ. 9^{ος} Ἐν Ἀθήναις, 6 Ἀπριλίου 1902 Ἔτος 24^{ον}. — Ἀριθ. 14

Ο ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ ΔΟΝ-ΚΙΧΩΤΗΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

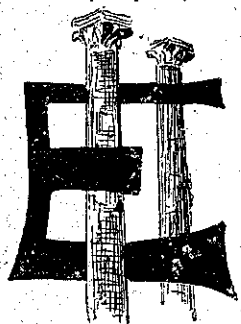
ΙΒ'.

Ξεύρετε ποῖος ἦτον ὁ Ἴππότης τῆς Πανσελήνου;
Ἦτον ἕνας συμμαθητὴς τοῦ Φασουλάκη-Δὸν Κιχώτη.
Ἐλυπεῖτο πολὺ πού ἐβλεπε τὸν φίλον του νὰ κάμνῃ ὅλες ἐκεῖνες τὰς τρέλλες πού σας διηγῆθα, καὶ ἐσοφίσθη νὰ ντυθῇ τάχα ὡς Ἴππότης, νὰ τον νικήσῃ ἐστὶ μονομαχίᾳ καὶ νὰ τον κάμῃ νὰ ἡσυχάσῃ.
Ὁ Δὸν-Κιχώτης ὑποσχέθηκε νὰ μὴ ξαναπιάσῃ ὄπλο ἐστὸ χερί του, γιὰ ἕνα χρόνον, κ' ἐκράτησε τὸ λόγον του, ὅπως πρέπει νὰ κάμνῃ κάθε τίμιον παιδί.
Ἐγίνε λοιπὸν βοσκός.
Ἄντ' ἰδιὰ περικεφαλαίᾳ, φορεῖ τώρα ἕνα κάπελο με φτερά, καὶ ἀντ' ἰδιὰ κοντάρι, ἔχει μιὰ φλογέρα καὶ παίζει γλυκά. Τὰ πρόβατά του ἀκούουν με μεγάλη εὐχαριστίαν, καὶ κάθε τόσο κἀμνουν: μ π έ έ ! μ π έ έ !
Ὁ Ἀχαμνῶν ξανάγινε Ψαρῆς, καὶ εἶνε κατευχारीστημένος πού βοσκει με τὴν ἡσυχίαν του, χωρὶς νὰ παραδέρνῃ ἐδῶ κ' ἐκεῖ.
Ἄλλὰ πῶς εὐχαριστήμενος ἀπ' ὀλους εἶνε ὁ Περικλῆτος, δηλαδὴ ὁ Σάντος, γιὰτὶ τώρα δὲν κινδυνεύει πᾶ νὰ τον πινᾶσουν ψηλά με τὸ πᾶπλωμα καὶ προπάντων γιὰτὶ τώρα μπορεῖ καὶ τρώγει ὅ,τι τοῦ ἀρέσει, χωρὶς νὰ παρουσιάζεται κανένας γιατρός μετὰ τὸ ραβδί του, νὰ διατάσῃ νὰ του πέρουν τὰ πιάτα καὶ νὰ τον ἀφίνῃ νηστικό.
Τοῦ φαίνεται ὅτι εἶνε πολὺ καλλίτερον νὰ εἶνε κανεὶς βοσκός, παρὰ ἰπποκόμος κανενός Ἴπποτου, ἢ καὶ Ἡγεμῶν κανενός νησιου.
Ἄλλὰ καὶ ὁ Φασουλάκης στοχαζέται, ὅτι αἰεὶ καλλίτερα νὰ εἶνε κανεὶς μαθητὴς, καὶ νὰ πηγαίνῃ ἡσυχᾶ ἐστὸ σχολεῖο του, καὶ νὰ μελετᾶ τὰ μαθήματά του, παρὰ νὰ τρέχῃ ἐδῶ κ' ἐκεῖ, γυρεύοντας καυγάδες, ὡς τὸ Δὸν-Κιχώτη.
Κάθε πρᾶγμα, βλέπετε, ἐστὸν καιρὸ του. Οἱ ἰπποταὶ ἦταν τὸν παλιὸ καιρὸ. Σήμερα, γιὰ νὰ εἶνε κανεὶς ἰππότης, δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ φορῇ περικεφαλαίᾳ καὶ νὰ κρατῇ ἀσπίδα. Ἀρκεῖ νὰ ὑπερασπίζεται, ὅσον εἰμπορεῖ, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς ἀδυνάτους, ὅταν τύχῃ νὰ τους πειράξουν οἱ δυνατοὶ καὶ οἱ κακοί. Ἐγὼ ξεύρω πλῆθος παιδιὰ πού εἶνε ἰπποταί.

ΟΙ ΠΕΡΙΗΓΗΤΑΙ

Ἀγαπητοί μου,

INE ἡ ἐποχὴ τῶν χειλιδῶν καὶ τῶν περιηγητῶν. Ἐρχονται, ἔρχονται ὀλονέν τὰ κερβάνια. Καθημερινῶς ἀκούομεν: «Τὸ τὰ δὲ ἀτμόπλοιοι κατέπλευσεν εἰς τὴν

Κέρκυραν, φέρον τὸ σὺ οὖς περιηγητὰς Ἀμερικανούς. Τὸ τὰ δὲ ἀτμόπλοιοι ἔφθασεν εἰς τὸν Πειραιᾶ, κομίζον τὸ σὺ οὖς περιηγητὰς Γάλλους. Τὸ τὰ δὲ ἀτμόπλοιοι περιμένεται εἰς τὰς Πάτρας, μὲ ὀλόκληρον κερβάνιον Ἀγγλῶν περιηγητῶν...»

Ἐρχονται, ἔρχονται ὀλονέν... Καὶ τὰ Ξενοδοχεῖα κατακλύζονται, καὶ οἱ δρόμοι πλημμυροῦν, καὶ εἰς ὅλα τὰ κέντρα καὶ τὰ ἀπόκεντρα ἀκόμη, εἰς τοὺς περιπάτους, εἰς τὰς ἐξοχὰς, εἰς τὰ Μουσεῖα, εἰς τὰ θεάματα, παντοῦ συναντᾷ κανεὶς τὰς ξενικὰς αὐτὰς μορφάς, μὲ τὰ παράδοξα καὶ ἀπεριγράπτα φορέματα, μὲ τὸ ἐκπληκτον ὕψος καὶ μὲ τὰς φωτογραφικὰς μηχανὰς εἰς τὸ χέρι.

Μᾶς ἐπισκέπτονται κατ' ἔτος τακτικᾶ, καὶ ὁμοιάζουν τὸσον μεταξὺ των, ὥστε νομίζει κανεὶς ὅτι εἶνε πάντοτε οἱ ἴδιοι, οἱ ξανθοὶ αὐτοὶ καὶ κατακόκκινοὶ ἄνθρωποι. Καὶ ὅμως δὲν τοὺς ἐσυνειθίσασμεν ἀκόμη, καὶ ὁσάκις διέρχονται, εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ στρέψωμεν ὀπίσω τὴν κεφαλὴν. Μᾶς ἐξακρίβουν τὰ ξυρισμένα πρόσωπα, τὰ παράξενα καπέλα, τὸ κατεσκευασμένον βῆμα, τὸ ἐρευνητικὸν βλέμμα, καὶ προπάντων τὸ χρυσοῦδον ἐκείνο βιβλίον, τὸ ὅπολον κρατοῦν ἑλίου σχεδὸν ἀνεξαιρέτως. Εἶνε ὁ Μπαϊδερ, ὁ ἀπαραίτητος ὁδηγὸς καὶ συνέκδημος τοῦ περιηγητοῦ. Χωρὶς αὐτὸ τὸ βιβλίον, ὁ Εὐρωπαῖος καὶ ὁ Ἀμερικανὸς δὲν κάμνει βῆμα. Τὸ ἀγοράζει μαζὶ μὲ τὸ εἰσιτήριόν του, καὶ δὲν το ἀφίνει στιγμήν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ταξιδίου του.

Ἐρχονται καὶ φεύγουν. Ὀλίγας ἡμέρας, καὶ κάποτε ὀλίγας μόνον ὥρας μένουν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἄλλ' ὅταν προφθάσιν νὰ ἀναβῶν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ νὰ ἐπισκεφθῶν τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον, φεύγουν εὐχαριστημένοι, εὐτυχεῖς, ὅτι τὸ δειρὸν των ἐξεπληρώθη. Ἄν δὲ κατορθώσιν νὰ ὑπάγουν καὶ ὡς τὴν Ὀλυμπίαν καὶ νὰ θαυμάσιν τὸν Ἑρμῆν τοῦ Πραξιτέλους, ὦ, τότε ἡ εὐτυχία των δὲν ἔχει ὄρια. Εἶδαν πᾶν ὅ,τι ἐπιθύμουν νὰ ἴδουν, ἐρχόμενοι ἕως ἐδῶ.

Βλέπετε, ὅτι ἡ νέα Ἑλλάς δὲν τοὺς ἐνδιαφέρει ὅσον ἡ ἀρχαία. Δι' αὐτὴν μόνον ἔρχονται. Δὲν μᾶς ἐπισκέπτονται, ὅπως ἄλλας χώρας τοῦ κόσμου, διὰ νὰ μείνουν, διὰ νὰ ζήσουν, διὰ νὰ διασκεδάσιν. Διότι δὲν ἔχουμεν τίποτε νὰ προσφέρωμεν εἰς τοὺς ξένους αὐτούς, τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ τὰ κέντρα τοῦ πολιτισμοῦ. Αἱ διασκεδάσεις μᾶς εἶνε μηδαμιναί, καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ ἀνετος ζωὴ ἀποβαίνει δύσκολος εἰς τὰ περισσότερα μέρη τῆς Ἑλλάδος, ὅπου οὔτε ξενοδοχεῖα ὑπάρχουν, οὔτε μέσα συγκοινωνίας, οὔτε αἱ εὐκολαί ἐκείναι, εἰς τὰς ὁποίας οἱ ξένοι εἶνε συνειθισμένοι.

Τὸ ταξιδιὸν των λοιπὸν ἕως ἐδῶ εἶνε ἀπλοῦστατα ἐν κοπιῶδες προσκόνημα. Ὑψηλοτέρως, αὐλοτέρως φύσεως διασκεδάσεις τοὺς ἀναμένει. Ἐρχονται διὰ νὰ ἴδωσιν τὰ ερείπια τοῦ μεγαλητέρου πολιτισμοῦ, ὁ ὅποιος ὑπῆρξεν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐρχονται διὰ νὰ θαυμάσιν τὸν Παρθενῶνα. Ἐρχονται διὰ νὰ ἀναπνεύσιν ὀλίγας στιγμὰς ἐπὶ τοῦ βράχου ἐκείνου, ὁ ὅποιος ὑψώθη ὡς φάρος, φωτίζων τὸν κόσμον.

Καὶ αὐτὸ ἦτο ἐν τῶν ὠραιότερων ὀνειρῶν τῆς ζωῆς των! Μεταξὺ τῶν περιηγητῶν αὐτῶν, οἱ ὅποιοι διὰ πρώτην φοράν ἔρχονται εἰς τὴν Ἑλλάδα, πολλοὶ εἶνε ἤδη λευκότεριγγες γέροντες. Πόσα ἔτη διετήρησαν αὐτὸ τὸ ὄνειρον! Ἀπὸ τῆς παιδικῆς των ἡλικίας, ὅταν ἐσπούδαζαν ἑλληνικά, καὶ ἀνεγίνωσκον τὰ ἔπη τοῦ Ὀμήρου, καὶ ἐνετρώθησαν εἰς τὰς μυθολογικὰς διηγήσεις, καὶ ἀπεσθῆθίζαν τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν, καὶ ἐξοικειῶντο μὲ τὰ μεγάλα ὀνόματα τοῦ Θεμιστοκλέους, τοῦ Περικλέους, τοῦ Σωκράτους, —ἀπὸ τότε βέβαια εἶχον τὸν πόθον καὶ ἔτρεφαν τὴν ἐλπίδα, ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ ἐπισκεφθῶν τὴν ἐνδοξὸν χώραν τῶν θεῶν καὶ τῶν ἡρώων!..

Ἄλλὰ μεταξὺ τῶν περιηγητῶν εἶνε καὶ νέοι, παιδιὰ τῆς ἡλικίας σας. Αὐτοὶ ἔχουν ἐναυλα ἀκόμη εἰς τὰ ὠτὰ των τὰ μεγάλα τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος διδάγματα. Εὐτυχέστεροι τῶν ἄλλων, οἱ ὅποιοι ἐγήρασαν πρὶν ἐκπληρωθῆ τὸ ὄνειρόν των, αὐτοὶ ἔρχονται ἐνωρὶς εἰς τὴν χώραν τῶν Ὀλυμπιονικῶν, καὶ τὸ Στάδιον, ὅπου ἔλαμψαν οἱ ἀθληταί, τοὺς ὁποίους ἔχουν ὡς πρότυπον, εἶνε δι' αὐτοὺς τὸ προσφιλέστερον, τὸ ὠραιότερον προσκόνημα... Ἄλλὰ νέοι καὶ γέροντες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἔρχονται εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ τὸ ἴδιον αἶσθημα λατρείας, καὶ, ἐπαναλαμβάνω, ὡς εἰς προσκόνημα. Δι' αὐτὸ φεύγουν τὸσον γρήγορα. Εἰς τοὺς Ναοὺς μὴπως στέκεται κανεὶς περισσότερον; Ἐμβαίνει, προσεύχεται καὶ φεύγει. Καὶ δι' αὐτούς, ἡ Ἑλλάς εἶνε ὁ μέγας Ναὸς τοῦ Ἰδανικοῦ, τὸ ὅποιον λατρεύουν ὡς ἄνθρωποι πολιτισμένοι.

Ἐρχονται βέβαια καὶ περιηγηταὶ κοίνοι, χάριν ἀπλῆς διασκεδάσεως, χάριν ἀναψυχῆς, χάριν περιεργείας, ἐπισκεπτόμενοι τὴν Ἑλλάδα ὅπως θὰ ἐπισκεπτοτο οἰανδήποτε ἄλλην χώραν ἐκτὸς τῆς ἰδικῆς των. Αὐτοὶ δὲν ἔχουν τὴν ἀπαιτουμένην ἀνάπτυξιν, καὶ ὁ ἀρχαῖος Παρθενῶν δὲν τοὺς συγκινεῖ περισσότερο ἀπὸ τὴν νέαν Ἀκαδημίαν. Ἄλλ' εἶνε ἐξαιρέσεις. Τὸ μέγα ρεῦμα τῶν περιηγητῶν, τὸ ὅποιον ἐκχειλίζει εἰς τὴν Ἑλλάδα κάθε ἀνοιξιν, ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀνθρώπους, —ὅπως εἶνε οἱ περισσότεροι εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν,—οἱ ὅποιοι συναισθάνονται τὴν σημασίαν ἐνὸς τοιούτου ταξιδίου καὶ ὑποβάλλονται εἰς κόπους καὶ εἰς ἐξοδα, διὰ νὰ πραγματοποιήσιν τὸ εὐγενὲς ὄνειρόν των.

Διὰ τοῦτο, ὁσάκις βλέπω καθ' ἑδὼν ἀνθρώπους μὲ παράξενα καπέλα, μὲ χρυσοῦδα βιβλία καὶ μὲ φωτογραφικὰς μηχανὰς, νομίζω ὅτι ἀνακαλύπτω εἰς τὰ πρόσωπά των τὴν ἔκφρασιν ὑπεράτης εὐδαιμονίας, καὶ τοὺς μακαρίζω. Ἄλλὰ συγχρόνως μακαρίζω καὶ τοὺς εὐτυχεῖς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐγεννήθησαν καὶ κατοικοῦν εἰς τὴν ἐνδοξὸν αὐτὴν χώραν, διότι εἶνε ἀπόγονοι τοιούτων προγόνων, διότι εἶνε φύλακες τοῦ προγονικοῦ θησαυροῦ, καὶ διότι ἔχουν καθημερινῶς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των τὰ θαυμάσια ἐκείνα, τὰ ὅποια ἄλλοι διασχίζουν τὸν Ὀκεανὸν διὰ νὰ ἔλθουν νὰ προσκυνήσουν....

Σὰς ἀσπάζομαι, ΦΑΙΔΩΝ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΑΣΟΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια)

—Ὁ κύριος Μάξ ἔχει δίκαιον, εἶπεν ὁ Κάμης. Πρὸς δυσμάς θάπαντήσωμεν αὐτὸ τὸ ποτάμι, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ χύνεται εἰς τὸν Οὐμπάγκην... —Ἔστω, εἶμαι σύμφωνος, ἀπήνησεν ὁ Τζὼν Κόρτ, ἀλλὰ γνωρίζομεν ὅτι οἱ ποταμοὶ αὐτοὶ τῆς Ἀφρικῆς... ὡς ἐπιτοπλεῖστον δὲν εἶνε πλωτοί.

—Ὁλω καὶ δυσκολίας θλέπεις, ἀγαπητέ μου Τζὼν! —Καλλίτερα νὰ τὰς θλέπῃ κανεὶς πρῶτα παρὰ ἔπειτα, ἀγαπητέ μου Μάξ! Ὁ Τζὼν Κόρτ ὠμίλει ὀρθῶς. Οἱ ποταμοὶ τῆς Ἀφρικῆς δὲν παρουσιάζουν τὰς αὐτὰς εὐκολίας μὲ τοὺς ποταμοὺς τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Οἱ κυριώτεροι εἶνε τέσσαρες: ὁ Νεῖλος, ὁ Ζαμπέζης, ὁ Κόγγος καὶ ὁ Νίγηρος. Τούτους τρέφουν πολυάριθμα παραποτάμια, καὶ τὸ ὕγρον δίκτυον τὸ ὅποιον σχηματίζουν, ἐξαπλοῦται ἐπὶ ἐκτάσεως σημαντικῆς. Ἄλλὰ παρὰ τὴν φυσικὴν αὐτὴν ἐξάπλωσιν, μετρίως ὑποδοθηθῶν τὰς

ἐκδρομὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς μαύρης ἠπείρου.

Κατὰ τὰς διηγήσεις τῶν περιηγητῶν, οἱ ὅποιοι ἕνεκα τοῦ ἐξερευνητικοῦ αὐτῶν πάθους παρεσύρθησαν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς ἀπεράντου ταύτης χώρας, οἱ Ἀφρικανικοὶ ποταμοὶ δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ υποστῶσι τὴν σύγκρισιν πρὸς τὸν Μισσισιππῆν, τὸν Ἅγιον Λαυρέντιον, τὸν Βόλγαν τὸν Βραμκπούτραν, τὸν Γάγγην ἢ τὸν Ἰνδόν. Ὁ ὄγκος τῶν ὑδάτων των εἶνε κατὰ πολὺ μικρότερος, καὶ ἂν ἡ ἔκτασις των εἶνε ἴση πρὸς τὴν ἔκτασιν τῶν μεγάλων ἐκείνων ἀρτηριῶν, ἐν τούτοις, καὶ εἰς μικρὰν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν των ἀπόστασιν, δὲν δύναται νὰ βασιτάσων πλοῖον μετρίως χωρητικότητος. Ἐκτὸς τούτου, ρηχότοποι ἐδῶ κ' ἐκεῖ τοὺς ἀποκλείουν, καταρράκται τοὺς διακόπτουν ἀπὸ τῆς μιᾶς ὀχθῆς εἰς τὴν ἄλλην, καὶ τὰ ρεῦματά των ἔχουν τόσην ὀρμὴν, ὥστε οὐδὲν σκάφος θὰ ἐρριψοκινδύνευε νὰ ἀναπλεύσῃ. Ἰδοὺ εἰς ἐκ τῶν κυριωτέρων λόγων, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἡ Κεντρικὴ Ἀφρικὴ ἐφάνη μέχρι τοῦδε ἀνυπότακτος εἰς τὰς τὸσας προσπάθειάς των περιηγητῶν.

Ἡ παρατήρησις τοῦ Τζὼν Κόρτ εἶχε λοιπὸν τὴν ἀξίαν της, καὶ ὁ Κάμης δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ το ἀναγνωρίσῃ. Ἄλλὰ πάλιν δὲν ἦτο καὶ τριαυτὴ, ὥστε νὰ πορριφθῆ ἕνεκεν αὐτῆς τὸ σχέδιον τοῦ ὀδηγοῦ, τὸ ὅποιον ἐξ ἄλλου παρουσίαζε τόσα πλεονεκτήματα.

—Ἄν ἀπαντήσωμεν ποτάμι, ἀπεκρίθη, θὰ ταξιδεύσωμεν δι' αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν μᾶς παρουσιάζει προσκόμματα. Ἄν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπερκάμψωμεν τὰ προσκόμματα αὐτά, θὰ το κάμωμεν καὶ θὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸν πλοῦν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, θάρξισωμεν πάλιν πεζοπορίαν.

—Κ' ἐγώ, ὑπέλαθεν ὁ Τζὼν Κόρτ, δὲν εἶμαι ἐναντίον τῆς προτάσεώς σου, Κάμης, καὶ συλλογίζομαι ὅτι θὰ ἦτο εὐχρῆς ἔργον νὰ διευθυνθῶμεν πρὸς τὸν Οὐμπάγκην, ἀκολουθοῦντες ἐνα τῶν παραποτάμων του, ἐὰν ἠμπορέσωμεν.

Εἰς τὸ σημεῖον ὅπου ἔφθασεν ἡ συζήτησις, μία μόνον λέξις ἔλειπε διὰ νὰ τὴν ἐπικυρώσῃ, καὶ τὴν ἐπρόφερον ὁ Μάξ Οὐμπέρ:

—Ἐμπρός! ἀνέκραξε. Καὶ τὴν λέξιν ταύτην, οἱ σύντροφοί του τὴν ἐπανάλαβον κατόπι του.

Κατὰ βάθος, τὸ σχέδιον τοῦτο ἤρσεν εἰς τὸν Μάξ Οὐμπέρ: Νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὸ ἀπεράντον ἐκεῖνο δάσος, τὸ ὅποιον ἐφαίνετο ἀδιαπέραστον, ἢ τοῦλάχιστον τὸ ὅποιον οὐδεὶς διεπέρασεν ἕως τώρα... καὶ ἴσως νὰ συναντήσῃ ἐπὶ τέλους ἐδῶ τὰ παράδοξα, τὰ ὅποια εἰς μάτην ἐθήρρευεν ἐπὶ τρεῖς τῶρα μῆνας ἀνά τὰς χώρας τοῦ ἄνω Οὐμπάγκην!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ ΠΟΡΕΙΑΣ

Μόλις εἶχε παρῆλθῃ ἡ ὀγδόη ὥρα, ὅταν ὁ Τζὼν Κόρτ, ὁ Μάξ Οὐμπέρ, ὁ Κάμης καὶ τὸ παιδίον, ἐξεκίνησαν διευθυνθέντες πρὸς τὰ νοτιοδυτικά.

Εἰς ποῖαν ἀπόστασιν θὰ συνήντων τὸ ποτάμιον, τὸ ὅποιον ἠλπίζαν ὅτι θὰ ἠμπορέσων νὰκολουθήσων μέχρι τῆς συμβολῆς του μὲ τὸν Οὐμπάγκην;... Οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἠδύνατο νὰ εἴπῃ. Καὶ ἂν τὸ ποτάμιον ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἐφάνη ρέον πρὸς τὸ δάσος, ἐλοξοδρόμει πρὸς δυσμάς, ἀφοῦ περιέκαμπε τὸν γήλοφον τῶν ταμαρινοδένδρων;... Καὶ ἂν ἐβαινε κατὰ μήκος τοῦ δάσους, ἀπέξω, ἀντὶ νὰ το διασχίλῃ;... Καὶ ἂν τὰ προσκόμματα, βράχοι, κορμοὶ δένδρων, καταρράκται, ρεῦματα, ἦσαν τόσον μεγάλα καὶ ἰσχυρά, ὥστε νὰ καθιστῶσιν ἀδύνατον τὸν πλοῦν;... Ἦτο ἄγνωστον.

Ἐξ ἄλλου, μήπως καὶ τὸ δάσος ἦτο ἀδιαπέραστον;... Ἄν ὁ πράσινος ἐκεῖνος συμφορῶν τῶν δένδρων ἦτο ἐστερηνός, ἀτραποῦ ἢ τοῦλάχιστον διόδου, σχηματισθεῖσιν ἐκ τῆς διαβάσεως μεγάλων ζώων, εἶνε βέβαιον, ὅτι οἱ πεζοπόροι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰνοίξουν δρόμον, χωρὶς νὰ μεταχειρισθῶν τὸν σίδηρον ἢ τὸ πῦρ. Ὁ Κάμης καὶ οἱ σύντροφοί του, θὰ εὕρισκον εἰς τὰ μέρη τὰ συγκαθόμενα ὑπὸ τῶν μεγάλων τετραπόδων, τὸ ἔδαφος γυμνόν, τοὺς θάμνους κατημένους, τοὺς κισσοὺς σπασμένους, τὸν δρόμον ἐλευθερόν;... Ὁ Λάγκας, εὐκίνητος ὡς ἰκτίς, ἔτρεγεν ἐμπρός, μολονότι ὁ Τζὼν Κόρτ τῷ συνίστα νὰ μὴ ἀπομακρύνεται. Ἄλλ' ὅταν τον ἔχαναν ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς των, ἡ διαπεραστικὴ του φωνὴ δὲν ἔπαυεν ἀνηχοῦσα:

—Ἀπὸ ἐδῶ!... ἀπὸ ἐδῶ!... ἐφώναζεν ἀόρατος. Καὶ οἱ τρεῖς ἐβάδιζαν πρὸς αὐτόν, ἀκολουθοῦντες τὰς διόδους, τὰς ὁποίας εἶχεν ἀκολουθήσῃ.

Ὁσάκις ἐπρόκειτο νὰ προσανατολισθῶν ἐν τῷ μέσῳ τῶν πυκνῶν ἐκείνων ὄγκων, τὸ ἐνστικτον τοῦ ὀδηγοῦ ἐπενέβαινε ἐπωφελῶς. Ἄλλως τε ὁ ἥλιος ἔλαμπε τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ ἀπὸ τὰς σχισμάδας τῶν πρασίνων θύλων, ἦτο δυνατὸν νὰ γνωρίσων τὴν θέσιν του εἰς τὸν οὐρανόν. Ἦτο Μάρτιος! καὶ κατὰ τὸν μῆνα τούτου ὁ ἥλιος τὴν μεσημβρίαν ἀνέρχεται σχεδὸν μέχρι τοῦ ζενίθ, τὸ ὅποιον, εἰς τὴν Ἀφρικὴν, εὐρίσκεται ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ οὐρανοῦ Ἰσημεριοῦ.

Ἐν τούτοις τὰ φυλλώματα ἐγίνοντο τόσον πυκνά, ὥστε ἠμίφως μόνον ἐβασίλευεν ὑπὸ τὰ ἀπειράριθμα ἐκεῖνα δένδρα. Ἄν ὁ καιρὸς ἦτο συννεφώδης, θὰ εὕρισκοντο σχεδὸν εἰς τὸ σκότος. Καὶ τὴν νύκτα, εἴτε ἀναστρόν εἴτε ἀστερδέσσαν, τὸ σκότος θὰ ἐγίνετο τόσον βαθύ, ὥστε πᾶσα

κυκλοφορία θάπεβαινε ἀδύνατος. Τὸ σχέδιον τοῦ Κάμη ἦτο νὰ σταθμεύσων ἀπὸ τῆς ἐσπέρας μέχρι τῆς πρωίας, νὰ ἐκλέγουν ἄσυλον παρὰ τὴν ρίζαν μεγάλου δένδρου ἂν τυχόν ἐβρεγε, καὶ νὰ μὴ ἀνάπτουν φωτιάν, παρὰ μόνον ὅσον ἐχρειάζετο ἕως νὰ ψηθῆ τὸ κυνήγιον, τὸ ὅποιον θὰ εἶχον προμηθευθῆ τὸ πρῶν ἢ τὸ ἀπογευμα.

Μολονότι, τὸ δάσος δὲν ἐφαίνετο συγκαθόμενον ὑπὸ ἰθαγενῶν,—καὶ δὲν εὐρέθη οὔτε ἴχνος ἐκείνων, οἱ ὅποιοι εἶχον στρατοπεδεύσῃ τὴν παρελθούσαν νύκτα,—ἐν τούτοις ἐκρίθη φρανιμώτερον νὰ μὴ προδίδουν τὴν παρουσίαν των διὰ τῆς λάμψεως μεγάλης πυρᾶς. Ἀνθρακία, κεκρυμμένη ὑπὸ τὴν τέφραν, θὰ ἤρκει διὰ τὸ μαγείρεμα, ἄλλως τε οὐδεὶς φόβος φύγους ὑπῆρχε κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τοῦ ἀφρικανικοῦ κλίματος.

Τὸ κερβάνιον τῶντι εἶχεν ἤδη ὑποφέρειν ἀπὸ καύσωνα, ὅταν διέσχίλῃ τὰς πεδιάδας τῆς τροπικῆς ταύτης χώρας. Ἡ θερμοκρασία ἀνήρχετο εἰς ὑψηλὸν βαθμόν. Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ἀπεράντου δάσους, τοῦ σκιεροῦ, ὁ Κάμης, ὁ Μάξ Οὐμπέρ καὶ ὁ Τζὼν Κόρτ θὰ ὑπέφερον ὀλιγώτερον, διότι οἱ ἔροι θὰ ἦσαν εὐνοϊκώτεροι κατὰ τὴν μακρὰν καὶ ἐπίπονον πεζοπορίαν, τὴν ὁποίαν τοὶς ἐπέβαλλον αἱ περιστάσεις. Ἐνοεῖται ὅτι κατὰ τὰς νύκτας, τὰς διατηρούσας τὴν ἡμερινὴν θερμότητα,—ὅταν ὁ καιρὸς δὲν ἦτο ὑγρὸς ἢ βροχερός,—ἠδύνατο κάλλιστα νὰ κοιμῶνται εἰς τὸ ὑπαιθρον.

Ἡ βροχὴ,—ἰδοὺ τί ἐπρεπε νὰ φοβῶνται περισσότερον εἰς τὰς χώρας αὐτάς, ὅπου ὄλαι αἱ ἐποχαὶ εἶνε βροχεραί.

Ἐπὶ τῆς ἰσημερινῆς ζώνης συναντῶνται οἱ ἐπὶστῆαι ἄνεμοι. οἱ ὅποιοι ἐξουδετεροῦν ἀλλήλους. Ἐκ τοῦ κλιματολογικοῦ τούτου φαινομένου, προκύπτει ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα εἶνε ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἡρῆμος, τὰ δὲ νέφη χύνουν ἐδῶ τοὺς συμπυκνωμένους ἀτμούς των εἰς ἀτελευτήτους βροχὰς.

Ὁπωσδήποτε, πρὸ μιᾶς ἡδὴ ἐβδομάδος, μὲ τὴν νέαν σελήνην, ὁ οὐρανὸς διετηρεῖτο αἴθριος, καὶ ἐπειδὴ ὁ δορυφόρος τῆς Γῆς φαίνεται ὅτι ἐξασκεῖ κάποιαν μετεωρολογικὴν ἐπίδρασιν, ἠδύνατο ἴσως νὰ ἐλπίζων ὅτι εἶχον ἐμπρός των ἀκόμη δεκαπέντε ἡμέρας, τὰς ὁποίας δὲν θὰ ἐτάρασεν ἡ πάλῃ τῶν στοιχειῶν.

Εἰς τὸ μέτρον τοῦτο τοῦ δάσους, τὸ ὅποιον κατήρχετο πρὸς τὰς ὀχθὰς τοῦ Οὐμπάγκην διὰ κλίσεως ἀνεπαισθήτου, τὸ ἔδαφος δὲν ἦτο βαλτωδες, ὅπως θὰ ἦτο ἀφεύκτως πρὸς τὰ νοτιώτερα. Στερεὸν καὶ συμπαγές, ἐκαλύπτετο παντοῦ ἀπὸ χλόην ὑψηλὴν καὶ ἀδράν, ἡ ὅποια καθίστα τὴν πορείαν βραδείαν καὶ δυσχερῆ, ὅπου οἱ πόδες τῶν ζώων δὲν τὴν εἶχον πάτηρη.

(*Ἐπεται συνέχεια) ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΒΝΟΠΟΛΟΣ

Η ΒΟΕΡΟΠΟΥΛΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ' (Συνέχεια)

— 'Ιδές τι σιχαμένο ζῶον! ἐφώναξεν ἔξαφνα ἡ Μίς, δεικνύουσα μὲ τὸ δάκτυλον ἕνα σκύλον, ὁ ὁποῖος εἰσώρμησεν εἰς τὴν αὐλήν.

Καταλασπωμένον, ἀνάτριχον, μὲ τὴν γλῶσσαν κρεμασμένην ἔξω, μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αἰματηρούς, μὲ τοὺς πόδας ἐσχισμένους, τὸ ζῶον αὐτὸ ἦτο κάτι περισσότερο ἀπὸ σιχαμένον, — ἦτο φοβερὸν.

Ἡ Μίς ἐσηκώθη κ' ἐτραβοῦσε τὸν Γκύ, βεβαία ὅτι ὁ σκύλος ἦτο λυσσασμένος.

'Ἄλλ' αὐτός, ὡς οἰκείος, διηυθύνετο πρὸς τὸν Γκύ, κινῶν περιχαρῆς τὴν οὐρανὸν του.

— Μπᾶ! ἡ Κάνυα! ἐφώναξεν ὁ Γκύ.

'Ἰδὼν ἀμέσως τὸ μικρὸν δέμα, τὸ εὐρισκόμενον εἰς τὸ περιλαίμιον τῆς σκύλας, ὁ νέος ἔλυσε τὸ σχοινίον καὶ ἐξεδίπλωσε τὸ τεμάχιον τῆς γούνας.

Ἡ φέτα τοῦ πεπονητοῦ ἐπαρουσιάσθη.

Πρώτη ἡ Μίς ἀνεκάλυψε τὰς λέξεις, τὰς χαραγμένας ἐπὶ τοῦ πρασίνου φλοιοῦ.

— 'Ἰδές, Γκύ, εἶπεν ἀσθμαίνουσα· κάτι εἶνε γραμμένον ἐδῶ ἐπάνω.

— Ἀλήθεια, ἀπεκρίθη ὁ Γκύ.

Ἡ καρδιά των ἤρχισε νὰ πάλῃ δυνατώτερα. . . Προησθάνθησαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τῶν κορασίων. . .

Ἐνῶ ἡ Μίς, σκυμμένη ἐπάνω ἀπὸ τὸν ὦμόν του, κατέτριψε μὲ τὰ μάτια τὸ παράξενον αὐτὸ γράμμα, ὁ Γκύ ἀνέγνωσε μεγαλοφώνως :

« Ἡ Εἰρήνη καὶ ἡ Λενέττα ἐξηφανίσθησαν. Εἰς τὸ Καινάτδ, εἰς τὸ μικρὸν δάσος που γνωρίζει ὁ Μπαμποῦ. Ὑποπτεύομαι ὅτι τὰς ἔκλεψεν ὁ Σελέσκος, διὰ νὰ ἐπιτύχη πλοῦσια λύτρα. »

« Μοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ ὑπάγω πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν κορασίων. Ἄλλο καθήκον μὲ καλεῖ ἄλλου. »

« Νὰ ὑπάγετε τὸ γρηγορώτερον εἰς τὸ χωρίον Βατλαπῆ τῆς Ζουλουλάνδης, τὴν πατρίδα τοῦ Σελέσκου, ὅπου κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὠδήγησε τὰς αἰχμαλώτους του. »

« Φρόνησις ! »

« Ὁ Μπαμποῦ θὰ σας ὀδηγήσῃ. »

« ΓΟΥΙΑΒΑΜΙΝΑ ΜΑΚ-ΝΕΒΙΝ »

'Ἀπὸ τὰς πρώτας λέξεις, ἡ Μίς ἐξερράγη εἰς λυγμούς. Ὁ γρότατος, ὁ Γκύ ἔτρεμεν ἀπὸ τὴν συγκίνησιν. Ἐπὶ τινὰς

στιγμὰς ἐκυττάζοντο, χωρὶς νὰ ἠμποροῦν νὰ ὀμιλήσουν.

— Ὡ συμφορά! ἀνέκραζεν ἐπὶ τέλους ἡ Μίς Φλώου. Τὰ ἔκλεψαν τὰ ἀγαπημένα μου κοριτσάκια! . . Πᾶνε! πᾶνε! . . Μοῦ τὰ ἐπῆγαν 'ς ἕναν ἀγριότοπο, ὅπου ὁ Θεὸς τὸ ξεῦρει τι θὰ ὑποφέρουν. . . Καὶ ἔπειτα, μήπως ἤξεύρομεν τίποτε βέβαιον; . . Ἡ Γουίλελμίνια ὑποπτεύεται τὸν Σελέσκον. . . Ἄλλὰ τι ἀποδείξεις ἔχει; Καὶ ἂν δέν τα ἐπῆγαν εἰς τὸ Βατλαπῆ; Ποῦ θὰ τα εὐρωμεν;

Ὁ Γκύ ἀπεδίωξε τὴν ἀπελπισίαν, ἡ ὁποία τον κατέλαβε, καὶ εἶπε μὲ σταθερότητα :

« Ὁ νέος ἔλυσε τὸ σχοινίον. » (Σελ. 108, στ. α'.)

— Πρέπει νὰ φύγωμεν. Κανεὶς δὲν εἰμπορεῖ νὰ μας δώσῃ βοήθειαν. . . Εἰς τὸ Πάρδεκοπ δὲν ὑπάρχουν πλέον παρὰ γυναῖκες καὶ παιδιὰ. . . Δὲν ἤξεύρω ἂν ὁ πατέρας μου εὐρίσκειται ἀκόμη εἰς τὴν Λαίδυσιθ. . . Πρέπει νὰναλάβωμεν μόνοι μας τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν αἰχμαλώτων. Ὁ Μπαμποῦ θὰ διευθύνῃ τὰς ἐνεργείας μας. Εἶνε εὐφυῆς καὶ θὰ λάβῃ ὅλα τὰπαιτούμενα μέτρα. . . Ἐμπρός, δυστυχομένη μου Μίς, καὶ θάρρος! . . Εἴθε νὰ μὴ ἀπατάται ἡ Γουίλελμίνια, καὶ νὰ εὐρωμεν τὰ παιδιὰ ἐκεῖ ὅπου λέγει.

Ἡ Κάνυα, ἀφοῦ ἄδειασεν ὀλόκληρον γαβάθαν δροσεροῦ ὕδατος, ἔφυγε πάλιν μὲ ταχύτητα, τὴν ὁποίαν κανεὶς δὲν θὰ ἐπερίμενε ἀπὸ τοὺς κουρασμένους τῆς πόδας.

Ὁ Μπαμποῦ ἐδοκίμασε νὰ τὴν κρατήσῃ, διὰ νὰνεύρῃ τὰ ἔγνη τῶν κορασίων. Ἄλλ' αἰ προσπάθειαι του ὑπῆρξαν ἀνωφελεῖς.

Ἀρνηθεῖσα πᾶσαν τροφήν, ἡ Κάνυα εἶχε φύγη, μόλις ἀφήσασα τὸν Γκύ νὰ γράψῃ ἐν βίᾳ καὶ νὰ δέσῃ εἰς τὸ περιλαίμιόν τῆς τὴν ἐξῆς σημείωσιν :

« Φεύγωμεν ἀμέσως μὲ τὸν Μπαμποῦ »
« ΓΚΥ ΛΑΚΩΣ »

Ὡς φρόνιμον παιδί, ὁ Γκύ διώρισε

τὸν Μπαμποῦ ἀρχηγὸν τῆς ἐκστρατείας καὶ τον ἐπεφόρτισε νὰ φροντίσῃ δι' ὅλα, ἐννοῶν καλῶς ὅτι ὁ Κάφρος, εἰς τὴν περιστασίαν αὐτήν, ἦτο πολὺ ἀρμοδιώτερός του, διὰ νὰ λάβῃ τὰπαιτούμενα μέτρα.

Θέλων νὰ πάρῃ ἀπὸ τὸ σπῆτι, ὅτι ἠμποροῦσε νὰ τῷ χρησιμεύσῃ, ὅπωςδῆποτε εἰς τὴν περίστασιν, ὁ Μπαμποῦ ἔκαμεν ἕνα γιγαντιαῖον δέμα, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἔβαλε τὰ παραδοξότερα τῶν πραγμάτων. Ὁ Γκύ πολὺ ἀπόρησε δι' αὐτό, δὲν εἶπεν ὅμως τίποτε, συλλογισθεὶς ὅτι ὁ Μπαμποῦ εἶχε τοὺς λόγους του.

Μετ' ὀλίγον, τέσσαρες ἵπποι, οἱ καλλίτεροι τῆς ἐπαύλειος, ἀνεχώρουν ἀπὸ τὸ Ζοννεστράλε. Ἦτο ὠραία σεληνοφώτιστος ἑσπέρα. Ὁ Γκύ ἐφόρεσεν ἐνδυμασίαν βοερικὴν ὁ Μπαμποῦ ἐτυλίχθη μὲ μακρὸν λευκὸν μανδύαν, ἀπὸ μάλλινον ὕφασμα· ἡ Μίς, μὲ τὰ συνήθη τῆς φορέματα, ἐτινάσσετο ἐπὶ τοῦ θυμοειδοῦς ἵππου καὶ ἐπιάνετο ἀπὸ τὴν χαίτην του μὲ ὄλην τῆς τὴν δύναμιν, διὰ νὰ μὴ πέσῃ. Ὁ τέταρτος ἵππος ἔφερε μόνον τὸ δέμα.

— Θεέ μου! βοήθησέ μας νὰ τοὺς εὐρωμεν! ἐπιθύριεν ὁ Γκύ, ἀνυψῶν τὸ βλέμμα πρὸς τὸν κυανοῦν θόλον, τὸν κατώτερον.

— Τέρας! ἔλεγεν ἡ Μίς, καὶ κανεὶς δὲν θὰ ἤξευρε πρὸς ποῖον ἀπετείνεται: πρὸς τὸν Σελέσκον, ἢ πρὸς τὸν ἀνυπότακτον ἵππον τῆς.

— Ἐννοία σου, παλῆρο-Σελέσκο. καὶ ποῦ θὰ μου πᾶς! . . ἠπεῖλει ὁ Μπαμποῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

ΚΑΛΗΠΕΡΑ, ΖΑΦΟΥΡΑΝΑ!

Οἱ Ἄγγλοι ἐπροχώρουν ὀλονέν κατὰ τῆς Πραιτωρίας. Πρὸ πολλοῦ ἤδη εἶχον διέλθῃ τὰ σύνορα τοῦ ἐλευθέρου Κράτους τῆς Ὁράγγης ὁ πόλεμος ἐγίνετο εἰς πολλὰ μέρη συγχρόνως.

Εἰς τὴν Νατάλην, οἱ Βόερς εἶχον ἀναγκασθῆ νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν Λαίδυσιθ.

Τὰ Ἀγγλικὰ στρατεύματα διηρέθησαν εἰς πολλὰ σώματα. ἕκαστον τῶν ὁποίων ὡς μόνον σκοπὸν εἶχε νὰ εὐρῆ διόδον, διὰ νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὰ βόρεια.

Οἱ Ἄγγλοι εἶχον εἰσέλθῃ πρὸ ὀλίγου εἰς τὸ Μπλαϊμφορντάιν, τὴν πρωτεύουσιν τῆς Ὁράγγης, καὶ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν ἦσαν κύριοι τῆς Κιμπερλεύ.

Κάθε σῶμα λοιπὸν τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ ἀπετέλει κρῖνον μιᾶς ἀλύσεως, ἢ ὁποία περιέσφιγγε τὰ σύνορα τοῦ Τράνσβααλ ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς.

Ἄνδρες! ἀλλ' ὑποκύπτοντες εἰς τὸν ἀριθμὸν, οἱ Βόερς ὑπεχώρουν πρὸς βορρᾶν, καταπονοῦντες τοὺς Ἄγγλους δι' ἐπανειλημμένων μαχῶν, καὶ διασκορπιζόμενοι πρὶν ἢ ὁ κρότος τῆς πυρίτιδος ἐλύσῃ κατ' αὐτῶν τὰς ἐχθρικὰς δυνάμεις.

Τὸ ἀμυντικὸν σχέδιον τῶν Βόερς συνίστατο τρόπον τινὰ εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς βασιλείσσης Αἰκατερίνης τῶν Μεδίκων: « Διὰ νὰ νικήσῃς, διαίρεσε. »

Σκορπιζόμενοι καθ' ἑλας τὰς διευθύνσεις, εἴλκυον τοὺς ὄχλους των εἰς δέκα διάφορα σημεία, ἐμάχοντο ὡς λέοντες, ἐνίκων συχνά, ἔπειτα κατέφρευον ὀπισθεν φυτικῶ τινος ὀχυρώματος, ὡσάντις αἱ ἐχθρικαὶ δυνάμεις ἐγίνοντο πολὺ ἀπειλητικαί.

Οἱ τριακοντασιχίλιοι αὐτοὶ μαχηταί, τοὺς ὁποίους αἱ ἑκατὸν χιλιάδες τῶν Ἀγγλων θὰ ἐδεκάτιζον εἰς μίαν μόνην τακτικὴν μάχην, ἐφρόντιζαν πολὺ νὰποφεύγουν τὰς μεγάλας συναντήσεις.

Διηρημένοι, οἱ ἐχθροὶ ἐγίνοντο ὀλιγώτερον ἐπίφοβοι. Ἄλλως τε οἱ Βόερς εἶχον ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν βαθεῖαν γνώσιν τῆς χώρας, ὄλων τῶν μερῶν τὰ ὁποῖα εἶνε κατάλληλα πρὸς ἀμυναν, πρὸς ἐφοδον, πρὸς ὑποχώρησιν.

Ὁ Λόρδος Ρόβερτς, ἀρχιστράτηγος τῶν Ἀγγλικῶν δυνάμεων, διηυθύνετο πρὸς τὴν Κροονστάτην, ὅπου ἐγνώριζεν ὅτι ἐν βοερικῶν ἀπόσπασμα ἐμελλε νὰ ὀχυρωθῇ.

Μετὰ τοῦ Στάιν, τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τῆς Ὁράγγης, ὁ Πρόεδρος Κροῦγερ καὶ ὁ στρατηγὸς Ζουμπέρ διηύθυνον τὸ ἀπόσπασμα τοῦτο.

Μία ἡμέρα ἐχώριζε τὸ μικρὸν στρατεύμα ἀπὸ τὴν Κροονστάτην. Ἄλλ' ἡ πορεῖα ὑπῆρξε κοπιώδης ἕνεκα τοῦ θυελλώδους καιροῦ, καὶ οἱ ἀρχηγοὶ, πρὸς μεγάλην γαράν τῶν στρατιωτῶν των, διέταξαν στασιν πρὸς διανυκτέρευσιν.

Ἡ περιουχὴ ἦτο ἤρεμος.

Ἀφ' οὗ ἔσβεσαν τὴν δίψαν των εἰς τὴν παρακειμένην πηγὴν, οἱ ἄνδρες, ἡσυχοὶ καὶ εὐθυμοὶ, συνωμίλουν μὲ τὴν πίπαν εἰς τὸ στόμα, μὲ τὸ τουφέκι πλησίον των.

Ἔως νὰ ἐτοιμασθῇ τὸ δεῖπνον, ὁ πρόεδρος Κροῦγερ ὠμίλει οἰκειῶς μὲ τὸν ἕνα καὶ μὲ τὸν ἄλλον.

Οἱ στρατιῶται συνωστίζοντο περίχ τοῦ «Μπάρπα-Παύλου», καὶ ὁ καπνὸς τῶν πιπῶν ἀνემιγνύετο μὲ τὸν ἀτμὸν τῶν λεβήτων, οἱ ὁποῖοι ἔβραζαν ἐκεῖ εἰς τὸ ὑπαιθρον, ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψίν των μαγειριστῶν, συζύγων καὶ θυγατέρων τῶν Βόερς.

— Θάρρήσουν πολὺ νὰ μας πιάσουν! ἔλεγεν ὁ Κροῦγερ. Εἰς τὴν Κροονστάτην θὰντισταθῶμεν τοῦλάχιστον τρεῖς ἑβδομάδας. Ἐπειτα θὰ συγκεντρωθῶμεν εἰς τὸ Γιόχανεσβούργον καὶ τέλος εἰς τὴν Πραιτωρίαν. . . Δὲν ἐφθάσατε ἀκόμη εἰς τὴν Πραιτωρίαν, κύριοι Ἄγγλοι! . . . Ὁκ φάτε πολλὰ φωμιά ἕως νὰ το κατωρθώσετε, καὶ πολλοὶ ἄνδρες θὰ σας λείψουν, διότι νὰ, ἐρχεται ἡ ἔγρησάς που θὰ σὰς τοὺς σκοτόνη ὅπως καὶ τὰ τουφέκια μας! . . Ἀπὸ τὴν Πραι-

τωρίαν ἕως τὸ Λίμποπον ὁ δρόμος εἶνε μακρὸς καὶ τραχὺς, καὶ διὰ νὰ μας κυνηγήσετε, θὰ φθείρετε τὰ πόδια σας ἕως τὰ γόνατα.

Ἐρρόφησε δύο-τρεις φορές τὴν ἀγαπητὴν του πίπαν. κ' ἐξηκολούθησεν :

— Ἡ Ροδεσία εἶνε μεγάλη! . . Ἐ, ἔ, ἐκεῖ εἶνε ποῦ δὲν θὰ βρῆτε οὔτε σιδηροδρόμους, οὔτε δρόμους ἀμαξιτούς. Ὅσον διὰ τὸ ροσμπῆ που το ἀγκάπτε τόσον, θὰναγκασθῆτε νὰ το κόβετε μόνοι σας ἀπὸ τὸ κρέας τῶν θηρίων τῆς ἐρήμου. . . Οἱ Ἄγγλοι εἶνε ἰσχυρότεροι. Εἰμποροῦν νὰ μας πάρουν τὸ Τράνσβααλ ἄλλὰ ἕνα πράγμα δὲν θὰ πάρουν ποτέ: τὸν βοερικὸν λαόν.

— Ζήτω τὸ Τράνσβααλ! ζήτω ὁ Κροῦγερ! ἐφώναξαν οἱ στρατιῶται.

Ἡ σούπα ἦτο ἔτοιμη.

Οἱ στρατιῶται ἄφισαν τὰς πίπας, ἐπῆραν τὰ χουλιάρια κ' ἐπεριεκύκλωσαν τοὺς λεβήτας.

Ὁ Κροῦγερ, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὸν βραχίονα τοῦ Ζουμπέρ, εἶπε γελῶν :

— Σὰν νὰ μυρίζῃ εὐμορφα αὐτὴ ἡ σούπα. Ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι οἱ Ἄγγλοι

« Θεέ μου! βοήθησέ μας νὰ τοὺς εὐρωμεν. » (Σελ. 108, στήλ. γ'.)

δὲν θὰ τὴν προσαρτήσουν εἰς τὸν κατάλογον τῶν φαγητῶν των!

— Ἐ, ποῖός το ξερεῖ! ἀπήνησεν ὁ Ζουμπέρ. Ὅποιος μαγειρεύει τὴ σούπα του σήμερα, δὲν εἶνε βέβαιος καὶ ὅτι θὰ τὴν φάγῃ.

— Τότε λοιπὸν ἄς κάμωμεν γρήγορα, εἶπε φαιδρῶς ὁ Κροῦγερ, γιατί θὰ ἦταν κρίμα νὰ στερηθῶμε τέτοια σούπα!

Ἐνῶ οἱ στρατηγοὶ ἐδειπνοῦσαν μὲ τὰ ἴδια φαγητά, τὰ ὁποῖα ἔτρωγαν καὶ οἱ στρατιῶται, ὁ Κροῦγερ εἶπε πρὸς τὸν στρατηγὸν Ζουμπέρ:

— Εὐρετε τί με κάμνει νὰπορῶ, στρατηγέ :

— Ὅχι, κύριε Πρόεδρε ἄγνοῶ.

— Νὰ ἂν ἡ Σελήνη, καθὼς λέγουν, κατοικῆται, πῶς δὲν τὴν προσήρτησεν ἕως τώρα ὁ Τζῶν Μπούλ;

Οἱ ἀρχηγοὶ ἐξερράγησαν εἰς γέλωτας. Ὁ Ζουμπέρ ἀπεκρίθη :

— Ὁ Τζῶν Μπούλ ἀρχίζει ἀπὸ τὰ εὐκολώτερα. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι θὰ προσαρτήσῃ καὶ τὴν Σελήνην εἰς τὸ Βρετανικὸν Κράτος, τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ὀλόκληρος ἡ οἰκουμένη θὰ εἶνε κτήσις ἀγγλική.

Παρά τοὺς φόβους τοῦ στρατηγοῦ Ζουμπέρ διὰ τὴν τύχην τῆς σούπας, τὸ δεῖπνον ἐτελείωσε χωρὶς ἐπεισόδιον δυσάρεστον.

Οἱ ἄνδρες, κατὰκοποι, ἀπεκοιμήθησαν βαθύτατα, ἐν ᾧ ἡ θύελλα ἐμαίνεται.

Αἱ γυναῖκες ἀνεπαύοντο εἰς τὰ ἀμάξια τῶν νοσοκόμων, οἱ ἀρχηγοὶ μόνον ὑπὸ σκηνήν, καὶ οἱ ἄνδρες, φύρδην-μίγδην, ὑπὸ τὰ φορτηγὰ ἀμάξια καὶ τὰ τηλεβόλα.

Οἱ φρουροὶ περιεφέροντο, χωρὶς νὰ τοὺς φοβίζῃ ὁ ἄγριος καιρὸς, αἱ τρομεραὶ ἐκεῖναι βρονταί, ἐκ τῶν ὁποίων πολὺλαί εἶχον διάρκειαν τριῶν λεπτῶν.

Αἱ ἀστραπαὶ διεδέχοντο ἀλλήλας ἀδιακόπως.

Ἄν οἱ φρουροὶ ἤθελον κυττάξῃ μὲ προσοχὴν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Φοντάιν (τῆς πηγῆς) θὰ ἔβλεπαν εἰς τὴν λαμπρὴν τῶν ἀστραπῶν, ἕνα σῶμα εὐκίνητον, μὲ κυματισμοὺς ἐρπετοῦ, νὰ ὀλισθαίνῃ μεταξὺ τῶν σχοινίων καὶ τῶν ἄλλων ἰσχνῶν δεινδρουλλίων, εἰς τὰ ὁποῖα τὸ νερὸν ἔδιδε τόσον δροσερότητα ὅσην ἤθελαν διὰ νὰντέχουν εἰς τὸν φλογερὸν ἥλιον τοῦ Μαρτίου.

(Ἔπεται συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΔΑΚΤΙΑΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν ἐπὶ τὴν χώραν ἡμῶν υπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένου Παιδαγωγικοῦ Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΦΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' ἀποστολῆς ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέα δι' ἕν ετος.

ΕΚΔΑΙΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΔΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἔξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαντεῖα

Περίοδος Β' — Τόμ. 9^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, 13 Ἀπριλίου 1902

Ἔτος 24^{ον} — Ἀριθ. 15

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΑΣΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' (Συνέχεια)

—Κρήμα τοῦ δὲν ἠμπόρεσαν οἱ ἐλέφαντες νὰ εἰσχωρήσουν εἰς τὸ δάσος! . . παρετήρησεν ὁ Μαξ Οὐμπέρ. Ὁ συντετριβάν τοὺς κισσοὺς, θὰ ἐξέσχιζαν τοὺς θάμνους, θὰ ἐστρωναν τὸν δρόμον, θὰ ἐσίζαν τὰ γκάκια. . .

— Καὶ μὰς μαζὶ. . . ἀπήνητησεν ὁ Τζὼν Κόρτ.

— Βεβαίωτατα. ἐπεκύρωσεν ὁ ὀδηγός. Ἄς ἀρκεσθῶμεν εἰς ὅ,τι ἔκαμαν οἱ ρινόκεροι καὶ οἱ βούβαλοι. . . Ὄπου ἐπέρασαν αὐτοί, θὰ ὑπάρχει δρόμος καὶ γιὰ μᾶς.

Ὁ Κάμης ἐγνώριζε τὰ δάση ταῦτα τῆς Ἀφρικῆς, διότι πολὺ εἶχε διασχίσει τὰ τοῦ Κόγγου καὶ τοῦ Κάμερον. Ἐκ τούτου ἐξηγεῖται καὶ ἡ εὐκολία, μετὴν ὁποῖαν ἀπεκρίνετο εἰς πᾶσαν ἐρώτησιν τῶν συντρόφων του, σχετικῆν πρὸς τὰ παντοειδῆ δένδρα καὶ φυτὰ, τὰ ὁποῖα ἐβλάστανον εἰς τὸ δάσος ἐκεῖνο μετὰ τὴν ἀφθονίαν καὶ ποικιλίαν. Ἐνδιέφερε πολὺ τὸν Τζὼν Κόρτ ἡ σπουδὴ τῶν μεγαλοπρεπῶν τούτων προτύπων τοῦ φυτικού βασιλείου, τῶν φανερογόνων ἐκείνων, τῶν ὁποῖων κατεγράφησαν ὑπὸ τῶν βοτανικῶν ὄχι ὀλιγώτερα τῶν ἐπτὰ εἰδῶν, μόνον μεταξὺ Κόγγου καὶ Νείλου. «Τόσφ μᾶλλον, ἔλεγε, καθ' ὅσον εἴμπορεῖ νὰ ὑπάρχουν καὶ γορήσιμα, δυνάμενα νὰ ποικίλουν τὴν μονοτονίαν τῶν ἐκ ψητοῦ κρέατος γευμάτων.»

Ἐκτὸς τῶν ἀπειραριθμῶν ταμαρινοδένδρων, πανύψηλοι ἀκακίαι καὶ γιγαντιαῖα βασόβα ἀνήγειρον τὰς κορυφὰς τῶν εἰς ὕψος ἑκατῶν πενήτηκοντα ποδῶν. Μετὰ τὰς εἰκοσι καὶ τριάκοντα μέτρων ὕψους ἄλλα δένδρα ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν ἐφορβιοειδῶν,

« Προσκόμματα, τὰ ὁποῖα διὰ νὰ περνοῦν, ἔπρεπε νὰ πομακρύνουν διὰ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν » (Σελ. 113, στήλ. γ'.)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δι' λύσεις δεκατὸς μέχρι τῆς 25 Μαΐου

Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῖς ἀπλοῦς δὲν πρὸς γράφου τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνισμοί, πολεῖται ἐν τῷ Ἰατρικῷ μὲς εἰς φασίλλου, ὡς ἐκαστος περιεχέει 30 φύλλα καὶ τιμῆται φρ. 1

138. Λεξιγράφος.

Ἀντωνυμίαν, πρόθεσιν καὶ νήσον ἂν συνδέσῃ ἵχθυν τινα γνωστότατον εὐθὺς θάλασσεως. Ἐπιτέλει δὲ τὸν Πίπτιον Ἐθανοποιῶτον

139. Συλλαβογράφος.

Τριὰς φθόγγων συνήνωθη, καὶ μετ' ἀριθμητικῶν, ἥρωος ὀμηρικῶν ἴγνομα ἐφανερῶθη Ἐπιτέλει δὲ τὸν Ἰωάννου Ν. Φαρμακίδου

140. Αἶνιγμα.

Ἀν Ἐκατόχειρ φοβερός τὸ γένος τοῦ ἀλλᾶξ, Πτερὰ θὰ κάμη, ἀλλὰ φηλὰ πολὺ δὲν θὰ πετάξῃ. Ἐπιτέλει δὲ τὸν Παν. Ν. Πρωτοπαυλοῦ

141. Δημιῶδες Αἶνιγμα.

Ὄταν τὸ δέσω, περπατεῖ Κ' ὅταν τὸ λύσω, στέκει. Ἐπιτέλει δὲ τὸν Νέου Ναυτοῦ

142. Κερουριμένα Γνωμικόν.

Ἀραιῶν ρία γράμματα ἐκάστη τῶν κάτῃ λέξων καὶ συναρμολογῶν τὰ ἐπιλοιπα καθ' ἣν εὐρίσκονται σειράν, σχηματίσει ἀρχαῖον γεωμικόν: Ἄρθος, Μυσία, πορεία, καλός, πεινῶ, βουλή, Μόσσα, κόπος, ὄσος, ἔλιπς. Ἐπιτέλει δὲ τὸν Γεωργίου Α. Κρίκου

143-144. Μεταμορφώσεις.

1. — Τὸ Νερόν διὰ 10 μεταμορφ. νὰ γίνῃ Πάγος. Ἐπιτέλει δὲ τὸν Τιμόθεου

2. — Τὸ Βέλος δι' 7 μεταμορφ. νὰ γίνῃ Τέξον. Ἐπιτέλει δὲ τὸν Κωνσταντίνου Ἀγαπίου

145. Μαγικὸν Γράμμα μετὰ ποικιλίας Ἀκροστιχίδος.

Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάτῃ λέξων διὰ δύο ἄλλων, πάντοτε τῶν αὐτῶν, σχηματίσει ἄλλας τῶσας λέξεις, τῶν ὁποῖων, τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας καὶ οὕτω καθέξῃ, νὰ ποταλεῖται ὄνομα Βασιλισσῆς: ὄρος, μέλισσα, ἄγιος, ἀρίστη. Ἐπιτέλει δὲ τὸν Αἰσίου τῆς Κερκυρας

146. Φωνηεντόλιπον.

νρ-θλς-δνς-θρ: Ἐπιτέλει δὲ τὸν Δημ. Ε. Σαγγαριώτου

147. Γρίφος.

οὐ, οὐ, ἂν ἂν ἂν ἂρ Τίτος ἂν ἂν ἂν Ἐπιτέλει δὲ τὸν Ζαζανίου τοῦ Σχολείου

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις ἑστιά 10, διὰ δὲ τῶν συνδρομητῶν μᾶς λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεροι τῶν 10 πληροῦνται ὡς 10 λέξεις.]

Ανταλλάσσω εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ δελτάκια μετὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν. — Χρῆστος Ι. Δουκῆς, ὁδὸς Μεγάνδρου 68, Ἀθήναι. (B-27)

Εὐχαρίστως ἀνταλλάσσω Μ. Μυστικὰ μετὰ τῶν ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ τάξει κατατασσόμενων συνδρομητῶν, μετὰ ὄνομα ψευδώνυμον καὶ διευθυνσιν ἑμοῦ, ἄτινα κ' ἐγὼ θὰ σημεῖω κατὰ τὴν ἀνταπόδοσιν. Δηλοῦν δὲ οἱ θὰ βραβεύσω τὸ καλλίτερον ἐξ αὐτῶν δι' ἕνος τόμου διηγημάτων χρυσοδέτου. — Ἐρυσθὸν Νέφος. (B-28)

Ανταλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάκια παντὸς εἶδους. Ἀπάντησις ἀσφαλῆς. — Διεύθυνσις: Mr Spilios Ntoliopoulos, Kioutsouk Millet Han 9, Galata, Constantinople (Turquie). (B-29)

κῶρας δέχεται εὐχαρίστως τὴν ὑπὸ τῆς Φιλοσοφίας Νεανίδος προταθείσαν Ἀλληγογραφίαν, καὶ ἀναμένει ἐπιτολὴν τῆς. — Ἡ Μικρὰ Ἀνθοδέμη ἀσπάζεται τὴν Γλυκεῖαν Καρδίαν, καὶ τὴν ἐρωτᾷ ἂν ἐτελείωσαν ἐγκαίρως ἡ παντοῦφλας τοῦ μπαμπᾶ. — Ὁ Ἐδελπὶς Ἀλιεὺς χαιρετᾷ τὸν Ἐπτακατέργαρον Σάμιον. — Ὁ Θεσσαλικὸς Ἰακίνθος ἀσπάζεται τὸ Κρητικὸν Κάστορον καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ το γνωρίσῃ. — Ὁ Κρόταλος ἀντασπάζεται τὸν Κελτικὸν καὶ ζητεῖ τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν του δι' ἐπιστολῆς. — Ὁ Ἐπτακατέργαρος Σάμιος ἀντικαίρεται τὸν Ἀπολεσθέντα Παράδεισον, τὸν ὁποῖον γνωρίζει καὶ τὴν Μαύρην Μάσκαν. — τὸ Ἄγρο Μερεξεδάκι ἀσπάζεται τὸ Χρυσὸ Περιστεράκι καὶ το πληροφορεῖ ὅτι θὰ το ἐπισκεπτεται κάθε Κυριακῆν, νὰ ἔχη δὲ καὶ μίαν κιβάρην.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰνταλλάξουν: Ὁ Ἄγγελος τῆς Εὐτυχίας μετὰ τὴν Περθεσσαρ Καρδίαν, Σιωπηλὴν Νύκτα, Γλυκὸ Ὀνειρον, Χαμένην Εὐτυχίαν καὶ Μόσχοισιν. — Ἡ Ἀνεμώνη τῶν Πατησίων μετὰ τὸν Ρόδιον Δόκιμον, Θεῖαν τῆς Γεωργίας καὶ Λαφροστεφῆ Ναυαρχον. — Ἡ Ἀμαρύλλη μετὰ τὸν Γλυκὺλαλον Ὀνον, Ἰδρυτικὴν Γλυκῆα καὶ Ἐξορίστον Ναπολέοντα. — Ὁ Ἀφρικανικὸς Ἡλιος μετὰ τὴν Μικροῦλαν Πατριάν, Ἰσπερῆφανη Ἑλληνίδα, Νέμον καὶ Ζιζανίον Γυμνασίον. — Ἡ Χρυσὴ Πρωΐα μετὰ τὸν Βερ-Ζώην, Κῆμα τοῦ Δονάθεως καὶ Ἄνθος τῆς Κερκύρας. — τὸ Ἴρσο Φαράκι μετὰ τὴν Πειραϊκὴν Νύκτα, Φάρον τῆς Μυκόνου καὶ Ἄνθος τῆς Κερκύρας. — Ἡ Ὀμίχλη μετὰ τὴν Ἀμαρύλλίδα, Γλυκὺλαλον Ὀνον, Ρομυνικὴν Σημαιαν. Ἰσπερῆ τῆς Ὀμίχλης καὶ Αἰθέρα. — Ὁ Παιμυλιος Κόλλπος μετὰ τὸν Κόλλπον τῆς Ατταλείας, Ἰσπερῆφαν Ἰσπία καὶ Ἑλλητικὴν Ψυχὴν. — Ὁ Νέος Ναυτης μετὰ τὸ Κρητικὸν Κάστορον, Μέλλουσαν Καλόγηρον, Ἀμβρακικὸν Αἶθρα καὶ Δρόσον τῆς Ἐρῆμου. — Ἡ Κυματίουσα Θάλασσα μετὰ τὸν Ἀνατέλλοντα Ἀστέρα, Ρόδιον Δόκιμον, Μέμφιδα, Γαλλικὴν Σημαιαν καὶ Ὀνειροπόλον Ψυχὴν. — Ὁ Μαῦρος Ἰσπερῆς μετὰ τὴν Ἀγαπημένην Ἀδελφοῦλαν. — Ἡ Ἄδρα τῆς Κερκύρας μετὰ τὴν Νῆσον τῶν Φαίάκων. Φροῦρον τῆς Κερκύρας καὶ Ποτικονήσι Κερκύρας. — Ἡ Ἄνεκη τῆς Καστίλλης μετὰ τὸν Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης, Μαργαροτόφρον, Ναυτοπόλαν τῆς Κρανῆς, Ἐπιδοφόρον καὶ Κάλυκα Ρόδου. — Ἡ Φαίδιμη μετὰ τὴν Μόσχοισιν, Παριστιαν, Μικρὰν Βιολιστριαν, Κάλυκα Ρόδου καὶ Σερβοβόλο. — Ἡ Μόνωσις μετὰ τὴν Μελανώπιδα, Κόρη τοῦ Στρυμῶνος, Κόρη τῶν Ἀλπεῶν, Δρόσον τῆς Ἐρῆμου καὶ Ἀθῶν Καρδίαν. — τὸ Κόκκειον Ἄσμα μετὰ τὸ Ἄθος τοῦ Μαῖου, Ἄσμα Νηρηίδος καὶ Τρομοσθῶν Ἀστέρη.

Ἄπο ἕνα γλυκὸ φίλκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς: Ἄθῶν Καρδίαν (ἔχε ὑπομονὴν, καὶ ὀλιγον κατ' ὀλιγον, θὰ σχηματίσῃ καὶ σὺ ἀραιώτατον Δευκώμα Μ. Μυστικῶν.) Καλοθετημένον Γάτον (ἔσσεια). Πτεροειδὴν Ταξιδιώτιδα (χαίρου πῶ ἔγινες καλὰ. αἱ ἐπιστολαὶ σου μ' ἐνδιαφέρουν πολὺ καὶ μου κἀνεῖς εὐχαρίστησαν ὁσάνκι μου γράφεις.) Σιωπηλὴν Νύκτα (μυρία εὐχαριστίας διὰ τὰς ὄψεις εὐχάς. τὰ τετραδιά σου ἐνεκρίθησαν. δὲν εἶσαι σὺ διὰ τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων, ὁ ὁποῖος ἐσὶ τρωάει βουὴ ἡ λαμνητόμος.) Δουλδοῦ τῆς Καρδίας (βταῖ σου ἔγραφα: καὶ εἴμπορεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ; ἐνομούσα βτὶ δὲν εἴμπορεῖς νὰλλάξῃς τὸ ψευδώνυμόν σου μὲ τὸ μάθη ἕνας, διότι δὲν θὰ ἔχης διαρκές ψευδώνυμον ποτὶ τὸ ψευδώνυμον εἶνε δίως τὸ κρασί. βσον παλῆνοι, τῶσον γίνεται καλλίτερον.) Κικλαμίδαν ([Ε] διὰ τὴν κομψὴν καὶ ὀραίαν ἐπιστολήν. ἔσσεια τὸ φύλλον που ἐξήγησες.) Μέμφιδα (ἔσσεια.) Πατῶχὸ Πα-

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 31 Μαρτίου θάπανησῶ εἰς τὸ προσεχές.